

L'ESTIU

DILLUNS, 13 D'AGOST DE 2007

Bisbal, i valgui la redundància

David Bisbal va retornar ahir al vespre a les comarques de Girona i ho va fer a la Bisbal d'Empordà, valgui la redundància. Com era d'esperar, els seus fans van quasi emplenar el camp de futbol vell d'aquesta localitat i es van entregar al seu ídol que no va parar de moure's, cantar i ballar ni un moment dalt de l'escenari

PER ALBERT SOLER
FOTOS DE DDEG

Entre Salou (dissabte) i El Escorial (demà), David Bisbal va trobar temps per acostar-se fins aquest poblet gironí de nom—per ell—tan redundant. Feia massa temps que el cantant no trepitjava terres gironines —la darrera vegada encara tenia rissos—, i aquest dejuni a què havia sotmès a les seves fans es va traduir ahir en una massiva assistència a l'antic camp de futbol de la Bisbal, on el veritable triomfador d'*Operación Triunfo* va presentar el seu nou disc, *Premonición*, però sense oblidar repassar els seus èxits de sempre, o com es vulguin considerar les *Bulería*, *Corazón Latino*, *Ave María*, etc.

Milers de persones van aplegar-se a l'antic camp de futbol, la majoria d'elles adolescents, preadolescents o directament infants. Gairebé totes aquestes persones, és clar, del sexe femení, i totes tan entregades d'antuvi al seu ídol que poc importava el que aquest fes sobre l'escenari, mentre hi fos present. Alguns adults —pocs— també s'hi veien, però o bé estaven allà per acompanyar la filla, o bé hi eren per escriure aquesta crònica.

Poc després de l'hora anunciada —2/4 de 10— va fer la seva aparició, mig saltant

Els milers de fans van haver de fer cua per entrar al camp de futbol vell de la Bisbal.

mig corrents, el cantant d'Almeria. Bisbal sap quines són les cançons que vol el públic —les de sempre, és clar—, però també sap que del que es tracta és de vendre el darrer disc, que els anteriors ja van ser

prou exprimits. Així que es va aplicar a totes dues coses però especialment a presentar les noves cançons.

Perquè si una cosa no se li pot negar a l'exrissos d'or és que en els concerts ho

dóna tot: canta, balla, salta i realitza la famosa «patada Bisbal» sense treva. Quien me iba decir, Silencio, Soldado de papel, Amar es lo que quiero, Torre de Babel, i *Premonición* van ser presentades a un públic que en molt bona part va demostrar a base d'improvisats cors que ja se les sabia.

David Bisbal va aparèixer a l'escenari com un nou Houdini: en mig d'una explosió i un núvol de fum. Una vegada a l'escenari, va començar sense gaires concessions. Abans ni tant sols de saludar al públic, va iniciar l'espectacle cantant *Alentando voy*. Vestit amb pantalons militars, i amb una cosa de color vermell penjant del coll, que podria ser que fos una corbata mal lligada.

Després de dues peces va donar la benvinguda als seus incondicionals que esclataven a crits fes el que fes el seu ídol. Quatre pantalles gegants permetien seguir al detall i des de diversos angles les evolucions —i sinuosos moviments de cul— de l'*extrinfito*.

Va dedicar unes paraules a la Bisbal d'Empordà assegurant que és una «maravillosa tierra donde se respira alegría». Amb tant alard d'originalitat es va acabar de posar el públic a la butxaca i d'allà ja no va sortir, fins els bisos finals. ■

Diari de Girona